

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

**Тези доповідей
державної науково-практичної конференції**

19 листопада 2015 року

Біла Церква
2015

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;

Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;

Мельник О.Г., канд. юрид. наук;

Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Актуальні проблеми українського законодавства: тези доповідей державної науково-практичної конференції, 19 листопада 2015 р. – Біла Церква, 2015. – 24 с.

У збірнику тез представлені матеріали конференції «Актуальні проблеми українського законодавства», в яких висвітлені результати наукових досліджень з питань державного управління та державно-правового регулювання в сфері сільського господарства.

7) історичність права пов'язана з усвідомленням його переваги над політичною владою;
8) співіснування і змагання всередині одного суспільства різних юрисдикцій. Саме цей плюралізм робить переваги закону необхідними і можливими [1].

Важливо зазначити, що адаптація не лише законодавства України до західно-європейських традицій права, а і усієї системи цивільного права у правостановлюючій та правозастосовній діяльності, дозволить гідно інтегруватись нашій державі до європейської спільноти в сфері приватного права.

Список літератури

1. Берман Г.Дж. Западная традиция права: эпоха формирования / Г.Дж. Берман; пер. с англ. – 2-е изд. – М.: Изд-во МГУ, 1998. – 624 с.

УДК 341.9

НАСТИНА О.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

nastina_olga@ukr.net

ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ШЛЯХ ДЛЯ ІНВЕСТИЦІЙ

Сьогодні землі сільськогосподарського призначення вважаються найбільш перспективними для інвестування в сільське господарство, однак наразі упродовж усієї незалежності нашої країни ці землі перебувають поза господарським оборотом. Українські чорноземи є найпривабливішими інвестиціями для іноземців в умовах світового постійного зростання чисельності населення планети та вже визнаної продовольчої кризи.

Україна є другою за величиною державою в Європі із загальною площею земель, що перевищує 60 млн. га. З них до сільськогосподарських відносяться 42 млн. га (69,2 % територій), у тому числі рілля – 32 млн. га (53,8 % територій). У межах території України розташовується близько 7 % світових запасів чорноземів, біля третини сільськогосподарських земель Європи і понад 2,3 % загальносвітової площі орних земель.

Україна має особливе кліматичне розташування, помірний континентальний клімат та надважливе геополітичне значення, саме тому світовий бізнес прискіпливо оглядають Україну для потенційних фінансових вливань. Як відомо, до 2050 року населення планети збільшиться до 9 млрд. людей. Щоб прогодувати себе, людству за 36 років необхідно налагодити рослинництво, а саме виробництво зерна до 3,2 млрд. тон і це в умовах фактичної відсутності вільних орних земель, придатних для вирощування зернових культур.

Привабливими для іноземного інвестора є декілька моментів: широкий вибір ділянок земель сільськогосподарського призначення, значна пропозиція на потенційному ринку земель, несформований рівень помірних цін, а і тому низька ціна на потенційні земельні ділянки для продажу та порівняно висока якість ґрунтів і високий потенціал врожайності.

Як зазначає фахівець у питаннях ринку земель А.І. Ріпенко, навіть у складних законодавчих умовах України існують варіанти абсолютно законного оформлення прав на земельні ділянки сільськогосподарського призначення і подальшого ефективного управління ними. Окрім економічного ефекту, відповідні заходи (консолідація земель, впровадження ефективних сівозмін та ін.) можуть дозволити значно поліпшити стан довкілля.

Як вказують економісти, на першому етапі, після закінчення терміну дії мораторію з 2016 року, буде відкрито продаж сільгоспземель державної форми власності. На другому етапі після того, як перший етап пройде успішно, будуть виявлені і нівельовані ризики, а ціна землі підніметься до ринкової, можна буде відкрити доступ на ринок громадянам.

Відомий український землевпорядник А.Г. Мартин сказав: «Земельний глобус не гумовий». Тому сучасним завданням політиків є створити рівні умови для бажаного продажу землі всіма учасникам ринкового обігу земель та не допустити відтоку національного багатства України – земель сільськогосподарського призначення, до чужих рук.

УДК 343.1

ЩЕРИЦЯ С.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСНОВИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНОГО

З юридичної точки зору правовий статус є ключовою категорією, яка формує фундамент для будь-яких правовідносин. Саме тому правовий статус визначається для всіх суб'єктів правовідносин. Особливо важливим це є для визначення правового статусу засудженого, оскільки його становище суттєво обмежується тими покараннями, які застосовуються за вироком суду. В кінцевому підсумку сутність покарання і полягає в зміні та обмеженні правового статусу особи. Закон визначає, що основи статусу засудженої особи властиві всім покаранням. На них ґрунтується діяльність з виконання кримінальних покарань і формулюються більш конкретні положення, які визначають правове положення засуджених до інших покарань. Засуджені користуються всіма правами людини та громадянина, передбаченими Конституцією України, за винятком обмежень, визначених Кримінально-виконавчим кодексом України, законами України і встановлених вироком суду.

Атрибутивними ознаками правового статусу є перш за все певний стан, який залежить від виду правовідносин, в межах яких він складається. По друге це урегульованість стану за допомогою юридичних норм. Крім того, можливості та обмеження будь-якого суб'єкту визначаються лише нормативними актами. По третє зміст стану, який визначається загальною доктриною права та конкретизується залежно від виду покарання.

Виходячи з вказаних ознак можна навести таке визначення правового статусу засудженого: правовий статус засудженого – це стан, засудженої до відповідного виду покарання особи, змістом якого є права, обов'язки, а також обмеження, що впливають з конкретного виду покарання і визначаються правовими нормами.

У ст. 7 Кримінально-виконавчого кодексу України зазначено, що держава поважає і охороняє права, свободи і законні інтереси засуджених, забезпечує необхідні умови для їх виправлення і ресоціалізації, соціальну і правову захищеність та їх особисту безпеку. В даній статті говорячи про основи правового статусу засудженого, згадують й про законні інтереси, але я вважаю, що це твердження законодавця не є обґрунтованим, оскільки всі варіанти поведінки, які віднесені до так званих законних інтересів, в кінцевому підсумку, є правами засудженого, але з певними особливостями їх реалізації.

Отже правовий статус є тим виміром, який визначає спочатку загальний правовий стан особи, а після винесення вироку зміну цього стану, його перетворення у інший правовий стан, що є значно вужчим. Правовий статус є важливим ще й тому, що саме він дає змогу зрозуміти спрямованість пенітенціарної політики тієї чи іншої держави, її доктринальні положення, орієнтацію на дотримання прав людини або їх ігнорування і можливості і стан забезпечення цього статусу.

УДК 347.73

КОВАЛЬЧУК І.В., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Сучасні трансформаційні процеси в Україні визначають нові підходи до формування взаємовідносин у системі державного і місцевих бюджетів. Зміни, що відбуваються у вітчизняній економіці, характеризуються демократизацією суспільного життя та необхідністю формування такої концепції державної регіональної фінансової політики, яка стала б чинником виходу країни з фінансової кризи. Це, насамперед, зумовлює перенесення значного обсягу